

KWINTESSENS (10.02) – eigenschappen

In de Diamant Sutra zegt de Boeddha : eigenschappen of kenmerken zijn geen eigenschappen, zij worden alleen maar zo genoemd, het is een wijze van uitdrukken, omdat de waarheid – werkelijkheid – niet in woorden gevat kan worden of door het denken begrepen. De dingen hebben geen intrinsieke eigenschappen noch zijn zij verstoken van intrinsieke eigenschappen. Het is noch het is niet – neti neti. Dezelfde opvatting klinkt in vers 10.6 respectievelijk 10.11 :

“ Het Zelf is van nature duaal en niet duaal, toch is het gespeend van dualiteit en geen dualiteit. “

“ Het is zonder enige hoedanigheid, toch bestaat er geen hoedanigheid – niets – buiten het Zelf.”

De Ashtavakra Samhita eindigt met :

“Waar is existentie en waar geen existentie. Waar is eenheid en waar dualiteit?”

Het zijn louter begrippen voortgekomen uit een denken onder impuls van de zintuigen. De wereld van het kleine kind is een wereld zonder enig begrip, zonder denken, zonder verleden, heden of toekomst. Maar ook dit kind en het spel zijn louter en alleen het Zelf.

In de talrijke verzen van dit hoofdstuk wordt een beeld gecreëerd welk soort verschijnselen en eigenschappen zoal het Zelf kan betreffen : aarde, water, lucht, ego, gedachte, geest en intellect, lichaam, geluid, tast en geur, smart, droom en diepe slaap, zon en god, kennis en onwetendheid, verval, alles en alles betreft het Zelf, er is niets buiten het Zelf.

En toch : *Wonderbaarlijk ben ik! Verering voor mijzelf die niets of alles bezit wat gedacht of gezegd wordt.* (Ashtavakra Samhita 2.14)

“ De niet-bewegende Ene, die zonder inspanning al wat beweegbaar en niet beweegbaar is, beheerst, is Bewustzijn (het Zelf) ..... ” (Avadhuta Gita 2.3)

Mijn lichaam en mijn geest geven niet de werkelijkheid weer, evenmin is Zijn lichaam en Zijn geest de werkelijkheid; de werkelijkheid van het lichaam en de geest kan niet in woorden weergegeven en niet met denken bevat worden. Wat is, is het wonder, het mysterie van “mijn” lichaam en “mijn” geest.

“Dit wonderlijke lichaam
draagt alle mogelijkheden in zich
om los te komen van alle wonden
en terecht te komen bij het wonder,
het te benutten en te genieten,
te Zijn.” (Het wonderlijk lichaam 12)

Niets anders dan het zijn, een voelend zijn. Het leven beleven zoals het zich aandient, in vreugde en leed, bluts, buil en verval. Vreugde en leed, bluts, buil en verval zijn – opnieuw – kwalificaties die geen objectieve grondslag hebben en daarom ook voor iedereen een verschillende gevoelswaarde hebben en zelfs geheel overstegen kunnen worden tot het leven beleven zoals het is, in pure (g)eenheid van het wonderkind dat zegt : wonderbaarlijk ben ik!